ارتباط تعویق آکادمیک با موفقیت و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران سال ۱۳۹۱

فروغ رفیعی، فرزاد صارمی رسولی*، طاهره نجفی قزلجه، حمید حقانی

چکیده

مقدمه: اکثر دانشجویان به طور مداوم در انجام فعالیت‌های علمی خود تعویق دارند. با این‌حال افراد دارای سطوح بالای خودکارآمدی، معمولاً تکالیف را به عنوان چالش‌هایی می‌بینند که باید بر آن‌ها تسلط یابند. هدف این پژوهش بررسی ارتباط تعویق آکادمیک با موفقیت و خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران است.

روش‌ها: این پژوهش یک مطالعه توصیفی مقطعی از نوع همبستگی است. نمونه‌های پژوهش دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران بودند که با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای با تخصیص متناسب انتخاب شدند. داده‌ها از طریق پرسش‌نامه مربوط به تعویق آکادمیک، خودکارآمدی تحصیلی و موفقیت تحصیلی دانشجویان(میانگین نمرات ترم‌های قبلی) جمع‌آوری شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون‌های همبستگی پیرسون، آنالیز واریانس و t تست) استفاده شد.

نتایج: همبستگی خطی معنادار و معکوسی بین نمره تعویق آکادمیک با نمره خودکارآمدی و موفقیت تحصیلی در دانشجویان پرستاری وجود داشت($P\leq ۰/۰۰۱$) به طوری که هر چقدر نمره تعویق آکادمیک دانشجویان بیش‌تر بود، نمره خودکارآمدی تحصیلی و موفقیت تحصیلی کاهش و با افزایش نمره خودکارآمدی تحصیلی، موفقیت تحصیلی بیش‌تر می‌شد. از میان متغیرهای دموگرافیک، جنس با تعویق آکادمیک و خودکارآمدی تحصیلی و سن با موفقیت تحصیلی ارتباط بیش‌تری داشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به اینکه احتمالابا افزایش تعویق آکادمیک، موفقیت و خود کارآمدی تحصیلی کاهش می‌یابد، ضروری است که مطالعات تکمیلی جهت بررسی علل تعویق آکادمیک و روش‌های بهبود خودکارآمدی و موفقیت تحصیلی انجام گیرد.

واژه‌های کلیدی: تعویق آکادمیک، موفقیت تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی، دانشجوی پرستاری

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی/ فروردین ۱۳۹۳؛ ۱۴(۱): ۳۲ تا ۴۰

مقدمه

با توجه به فعالیت‌های درسی و تحصیلی زیاد دانشجویان و اهمیت وقت، مدیریت زمان به خصوص در محیط‌های آکادمیک و برای دانشجویان، از اهمیت بالایی برخوردار بوده و عامل مهمی برای موفقیت آنان محسوب می‌شود(۱). ضعف در مدیریت زمان به عنوان اساسی‌ترین عامل مؤثر در به تعویق انداختن در محیط‌های آموزشی شناخته شده است(۲). برخی محققین تعویق در بین دانشجویان را با اصطلاح "سندرم دانشجو" توصیف کرده‌اند(۳).

تعویق به عنوان به تأخیر انداختن یا عقب انداختن کاری که باید انجام شود تعریف شده است(٤). تعویق تحصیلی پدیده نسبتاً رایجی در میان بزرگسالان و دانشجویان

* **نویسنده مسؤول:** فرزاد صارمی رسولی، کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
sarami_f@yahoo.com
دکتر فروغ رفیعی (دانشیار)، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی ،دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.(frafii@tums.ac.ir)؛ دکتر طاهره نجفی قزلجه (استادیار)، گروه داخلی جراحی ،دانشکده پرستاری و مامایی ،دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. (najafi_t@tums.ac.ir)؛ حمید حقانی(مربی) گروه آمار حیاتی ،دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.(haghani511@yahoo.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۴/۷، تاریخ اصلاحیه: ۹۲/۹/۲۲، تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۱/۸

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

دانشگاه‌ها است و احتمالاً تأثیر منفی و مهمی بر یادگیری و موفقیت به جای می‌گذارد(۵). آمارها نشان می‌دهد که ۷۰ درصد دانشجویان در انجام کار به طور مداوم تعویق می‌کنند(٤) و حدود ۲۵ درصد آن‌ها به گونه‌ای مزمن کارها را به تعویق می‌اندازند و به نظر می‌رسد که این آمارها در حال افزایش است(٦).

موفقیت تحصیلی یا موفقیت کلاسی و به عبارتی نمرات دانشجویان، یکی از متغیرهای اصلی مطالعه شده در پژوهش‌های روان‌شناسی است(۷)، این در حالی است که تحقیقات کمی ارتباط بین تعویق تحصیلی و سطوح نمرات دانشجویان را بررسی کرده‌اند(۸). نتایج برخی از پژوهش‌ها نشان داده است که ارتباطی بین تعویق تحصیلی و سطوح نمرات دانشجویان وجود ندارد(٤و۹)، از سوی دیگر، برخی محققین دریافته‌اند که تعویق با سطوح پایین موفقیت تحصیلی همراه است(۱۰و۱۱) و برخی دیگر بیان کرده‌اند که تعویق با افزایش میزان نمرات فزونی می‌یابد(۱۲).

خودکارآمدی برای اولین بار در نظریه یادگیری اجتماعی Bandura مطرح شده و به طور فزاینده‌ای مشهور شد، مفهوم این نظریه "اعتقاد در سودمندی" در زمینه‌های مختلفی از تحقیقات به عنوان متغیر مهم مطرح شده است(۱۳). این تئوری خود ارزشیابی مهارت فرد در تکمیل کار مورد نظر را مطرح می‌کند. افراد دارای سطوح بالای خودکارآمدی، معمولاً تکالیف را به عنوان چالش‌هایی می‌بینند که باید بر آن‌ها تسلط یابند، این افراد عمیق‌تر در فعالیت‌ها درگیر می‌شوند و تلاش بیش‌تری را در موقع شکست به کار می‌برند. این خصوصیت رغبت درونی برای انجام فعالیت‌ها را در پی دارد(١٤). در ضمن اعتقاد افراد در خودکارآمدی برای پیشرفت عملکرد و انگیزش مهم است(۱۵).

باندورا اولین محققی بود که ارتباط بین تعویق تحصیلی و خودکارآمدی را در سال ۱۹۸٦ بررسی کرد(١٦). نتایج برخی مطالعات بیان‌کننده این است که سطوح بالاتر خودکارآمدی، با سطوح پایین‌تر تعویق مرتبط است(۱۷تا۱۹). در حالی که برخی مطالعات ارتباط معناداری از نظر آماری بین تعویق تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی نیافته‌اند(۲۰).

هرچند نوع تکالیف و سطح مطالعات دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد متفاوت است، اما هر دو گروه با توجه به مشکلات زندگی خوابگاهی و دوری از والدین و همچنین انجام کار اضافی جهت امرار معاش یا کمک به هزینه‌های زندگی روزمره که وقت زیادی را از آنان می‌گیرد، با مشکلات زیادی جهت ادامه تحصیل مواجه می‌شوند. بنابراین با توجه به این که دانشجویان پرستاری دوران پرچالشی را طی کرده و با تکالیف نظری و بالینی فشرده‌ای در مدت تحصیل روبرو می‌شوند، اهمیت آثار احتمالی تعویق در موفقیت‌های تحصیلی و حرفه‌ای آنان افزایش می‌یابد. بسیاری از دانشجویان نیز خود تعویق را از نزدیک لمس کرده‌اند. بر این اساس پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط تعویق آکادمیک با موفقیت و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد پرستاری برنامه‌ریزی شد تا با شناخت هرچه بیش‌تر این روابط، گامی در جهت کمک به افزایش موفقیت تحصیلی و حرفه‌ای دانشجویان برداشته شود.

روش‌ها

این پژوهش یک مطالعه توصیفی مقطعی از نوع همبستگی است. جامعه پژوهش را کلیه دانشجویان پرستاری کارشناسی و کارشناسی ارشد مشغول به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال تحصیلی ۹۲-۱۳۹۱ تشکیل دادند. مشخصات نمونه شامل دانشجویان کارشناسی مشغول به تحصیل در نیمسال تحصیلی ۳ تا ٦ و دانشجویان کارشناسی ارشد مشغول به تحصیل در نیمسال ۲ و ٤ بوده است. برای تعیین حجم نمونه لازم در سطح اطمینان ۹۵٪ و با توان آزمون ۸۰٪ و با فرض این که ضریب همبستگی پیرسون بین تعویق آکادمیک با هر

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

یک از متغیرهای موفقیت و خودکارآمدی تحصیلی، حداقل r=۰/۲ باشد تا این ارتباط از نظر آماری معنادار تلقی گردد، حداقل حجم نمونه لازم ۱۹۹ نفر برآورد گردید.

برای نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای با تخصیص متناسب استفاده شد. به این گونه که ترم‌های تحصیلی به عنوان طبقات محسوب شده و برای محاسبه سهم نمونه از این طبقات، تعداد کل نمونه‌های محاسبه شده (۲۰۰نفر) به کل جامعه (٤١٨ دانشجوی کارشناسی +۱۰۹ دانشجوی کارشناسی ارشد=٥٢٧) تقسیم شد و درصد به دست آمده در تعداد دانشجویان هر ترم در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد ضرب شد، به این ترتیب تعداد نمونه مورد نیاز در هر ترم مشخص شد که این تعداد نمونه به طور تصادفی ساده از هر کلاس انتخاب گردید به طوری که اسامی تمامی دانشجویان هر ترم در کیسه‌های جداگانه گذاشته شده و تعداد نمونه مورد نیاز از هر ترم، به صورت تصادفی از داخل کیسه برداشته شد.

روش کار به این صورت بود که پژوهشگر پس از اخذ مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه و ارائه آن به اداره آموزش دانشکده پرستاری و مامایی، با مراجعه به کلاس‌های درسی، در مورد اهداف پژوهش و اختیاری بودن شرکت در مطالعه توضیح کامل داده و ابزار جمع‌آوری داده‌ها به همراه فرم رضایت‌نامه کتبی شرکت در پژوهش را در اختیار نمونه‌ها قرار داد.

ابزار مورد استفاده در این پژوهش شامل ۲ پرسش‌نامه‌ی مربوط به تعویق آکادمیک دانشجویان (PASS) و خودکارآمدی تحصیلی (ASE) به همراه فرم مشخصات دموگرافیک بود. فرم مشخصات دموگرافیک شامل سن، جنس، مقطع تحصیلی و وضعیت تأهل بود. پرسش‌نامه تعویق آکادمیک دانشجویان شامل دو بخش است که در این مطالعه از بخش اول آن استفاده شده است. بخش اول میزان تعویق آکادمیک را در شش بعد عملکرد تحصیلی می‌سنجد که برای هر یک از شش بعد، ۳ سؤال و در مجموع ۱۸ سؤال مطرح شده است. این بخش (بخش اول) به صورت لیکرتی طراحی شده است و هر پرسش دارای ٥ گزینه می‌باشد که از a (بهترین حالت) تا e (بدترین حالت) امتیازبندی شده است. با توجه به این که تعاریف تعویق به هر دو مورد تأخیر رفتاری و آشفتگی روانی تأکید می‌کنند، نمره تعویق آکادمیک در هر بعد عملکرد تحصیلی با جمع زدن سؤال‌های اول و دوم (دامنه نمره ۲ تا ۱۰) حساب می‌شود؛ بنابر این نمره کلی تعویق آکادمیک با دامنه ۱۲ تا ٦٠ از مجموع نمرات در شش بعد محاسبه می‌شود به گونه‌ای که هر چه نمره بالاتر باشد، میزان انجام تعویق بالاتر خواهد بود. بخش دوم پرسش نامه، علل گوناگون برای انجام تعویق را مشخص می‌کند. برای پرسش‌نامه یاد شده در مطالعه Solomon و Rothblum میزان آلفای کرونباخ ۰/۸۰ گزارش شده است(۲۱). در این پژوهش نیزروایی محتوایی این ابزار پس از ترجمه و ترجمه معکوس با I-CVI و S-CVI در محدوده ۱-۰/۷ و ۰/۹۳ بود و پایایی آن با روش بازآزمایی با ضریب همبستگی پیرسون ۰/۸۳ و آلفای کرونباخ ۰/۷۱ محاسبه شد.

ابزار گرایش تحصیلی (SAO) شامل ٣٦ سؤال است که پرسش‌نامه خودکارآمدی تحصیلی بخشی از آن است که شامل ٦ سؤال (۳، ۹، ۱۵، ۲۱، ۲۷ و ۳۳) است که به صورت لیکرتی طراحی شده و هر پرسش دارای ٥ گزینه می‌باشد که از یک (عدم موافقت) تا پنج (موافقت) امتیازبندی شده است. سؤالات ۳، ۱۵، ۲۱ و ۳۳ به طور برعکس (نزولی) امتیازبندی می‌شوند. نمره خودکارآمدی تحصیلی از دامنه ٦ تا ۳۰ را شامل می‌شود(۲۱). دانشجویانی که نمره‌ی بالاتری را کسب کنند به عنوان دانشجویان خودکارآمد محسوب می‌شوند که در مورد رسیدن به اهداف تحصیلی خود احساس اطمینان می‌کنند. برای پرسش‌نامه یاد شده در مطالعه Davidson و همکاران میزان آلفای کرونباخ ۰/۸۰ گزارش شده است(۲۲). در این پژوهش روایی محتوایی این ابزار پس از ترجمه و ترجمه معکوس با I-CVI و S-CVI در محدوده ۱-۰/۸ و ۰/۹٦ و پایایی آن با روش بازآزمایی با ضریب همبستگی

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

پیرسون ۰/۸۸ و آلفای کرونباخ ۰/۸۱ محاسبه شد.
میزان موفقیت تحصیلی دانشجویان براساس میانگین نمرات کلیه دروس (دروس تئوری و بالینی) گذرانده شده در ترم‌های قبلی محاسبه و توسط پژوهشگر در انتهای فرم مشخصات ثبت شد.
تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده ازنرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و آمار توصیفی و استنباطی نظیر آزمون‌های همبستگی پیرسون، آنالیز واریانس و t تست انجام شد.

نتایج

یافته‌ها نشان داد بیش‌تر واحدهای مورد پژوهش (۸۲٪) در گروه سنی۲۴-۱۹ سال و سن کل نمونه‌ها در محدوده ۳۶-۱۹ سال قرار دارد وهمچنین ۶۸ ٪ دانشجویان زن بودند. از نظر مقطع تحصیلی، اکثریت دانشجویان (۷۵٪) کارشناسی بوده و۷۸٪ دانشجویان شرکت‌کننده در پژوهش مجرد بودند. توزیع فراوانی معدل (موفقیت تحصیلی) دانشجویان نشان داد که اکثریت (۵۸/۵٪) دارای معدل ۱۷-۱۴ و بیش‌ترین معدل ۱۹/۱۱ و کم‌ترین معدل ۹/۵۹ بود. بیش‌تر دانشجویان (۵۳/۵٪) نمره تعویق آکادمیک ۴۵-۳۱ و ۶۴/۵ درصد آنان نمره خودکارآمدی تحصیلی بین۲۲-۱۴ را داشتند (جدول ۱).
طبق نتایج آزمون t مستقل، تعویق آکادمیک از میان متغیرهای دموگرافیک تنها با متغیر جنس ارتباط معناداری داشت (P≤۰/۰۰۱) به طوری که دانشجویان مرد بیش از دانشجویان زن تعویق آکادمیک داشتند (جدول ۲).
طبق نتایج آزمون همبستگی پیرسون ارتباط خطی معنادار و معکوسی بین نمره تعویق آکادمیک و نمره خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان پرستاری با ضریب همبستگی ۰/۵۹- وجود داشت (P≤۰/۰۰۱). به طوری که هر چقدر نمره تعویق آکادمیک دانشجویان بیش‌تر بود، نمره خودکارآمدی تحصیلی کاهش می‌یافت.
در ضمن ارتباط خطی معنادار و معکوسی بین نمره تعویق آکادمیک و موفقیت تحصیلی در دانشجویان پرستاری با ضریب همبستگی ۰/۵۲- وجود داشت (P≤۰/۰۰۱). به طوری که هر چقدر نمره تعویق آکادمیک دانشجویان بیش‌تر بود، موفقیت تحصیلی کاهش می‌یافت.
از طرفی دیگر ارتباط خطی معنادار مستقیم بین نمره خودکارآمدی تحصیلی و موفقیت تحصیلی در دانشجویان پرستاری با ضریب همبستگی ۰/۴۶ وجود داشت (P≤۰/۰۰۱). به طوری که هر چقدر نمره خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان افزایش می‌یافت، موفقیت تحصیلی نیز بیش‌تر می‌شد.

جدول ۱: توزیع فراوانی معدل، نمره خودکارآمدی تحصیلی و نمره تعویق آکادمیک دانشجویان مورد پژوهش در سال ۱۳۹۱

مشخصات		تعداد(درصد)	انحراف معیار ± میانگین
موفقیت تحصیلی (معدل)	≤۱۴	۳۲(۱۶٪)	۱۵/۶۶±۱/۸۱
	۱۴/۰۱-۱۶/۹۹	۱۱۷(۵۸/۵٪)	
	≥۱۷	۵۱(۲۵/۵٪)	
نمره خودکارآمدی تحصیلی	۶-۱۳	۴۸(۲۴٪)	۱۶/۴±۴/۸۵
	۱۴-۲۲	۱۲۹(۶۴/۵٪)	
	۲۳-۳۰	۲۳(۱۱/۵٪)	
نمره تعویق آکادمیک	۱۲-۳۰	۶۴(۳۲٪)	۳۴/۸۴±۹/۷۱
	۳۱-۴۵	۱۰۷(۵۳/۵٪)	
	۴۶-۶۰	۲۹(۱۴/۵٪)	

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

جدول۲: میانگین و انحراف معیار نمره تعویق آکادمیک دانشجویان مورد پژوهش برحسب مشخصات دموگرافیک در سال۱۳۹۱ و آزمون آماری

مشخصات دموگرافیک		نمره تعویق آکادمیک	نتیجه آزمون آماری
	۱۹-۲٤	۳٤/۷٥±۸/۹۹	
سن	۲٥-۳۰	۳۷/۱۳±۱۲/۳۳	F=۱/۲۰٥
	> ۳۰	۳۲±۱۲/۹۷	p-value= ۰/۳
جنس	مرد	۳۹/۷۱±۱۰/۲۲	t=٥/۱۰۲
	زن	۳۲/٦۱±۸/٦۲	df= ۱۹۸
			p-value <۰/۰۰۱
مقطع تحصیلی	کارشناسی	۳٤/۸۱±۸/۹۱	t=-۰/۰۸
	کارشناسی ارشد	۳٤/۹٤±۱۱/۸۹	df= ۱۹۸
			p-value=۰/۹۳۷
وضعیت تأهل	مجرد	۳٤/۹۲±۸/۹۳۷	t=۰/۲۱٤
	متأهل	۳٤/٥۷±۱۲/۱۸	df=۱۹۸
			p-value=۰/۸۳۱

بحث

این مطالعه با هدف تعیین ارتباط تعویق آکادمیک با موفقیت و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام گرفت. بر اساس یافته‌های پژوهش، دانشجویان مرد بیش از دانشجویان زن تعویق آکادمیک داشتند که با نتایج Ozer & Demir هم‌سو است. تفاوت‌های جنسیتی در تعویق آکادمیک موردی ناپایدار است که می‌تواند به خاطر تفاوت‌های فرهنگی در جوامع مختلف باشد. در فرهنگ ترکیه چون دانشجویان پسر غالب‌تر و مستقل‌تر هستند، بیش‌تر از دختران در وظایف تحصیلی تعویق می‌کنند(۲۳). در ضمن Jackson بیان می‌کند که مردان وظایف تحصیلی را کارهایی زنانه تلقی کرده و آن را به تعویق می‌اندازند(۲٤). با این‌حال نتایج برخی مطالعات نشان داده است که تفاوت جنسیتی در تعویق آکادمیک وجود ندارد(۱۰و۲۰و۲٥و۲٦).

براساس نتایج این مطالعه، هر چقدر نمره تعویق آکادمیک دانشجویان بیش‌تر بود، خودکارآمدی تحصیلی و موفقیت تحصیلی کاهش و با افزایش خودکارآمدی تحصیلی، موفقیت تحصیلی بیش‌تر می‌شد که در این راستا، نتایج سایر مطالعات نیز نشان داده است که ارتباط معکوسی بین تعویق آکادمیک و خودکارآمدی تحصیلی وجود دارد(و۱۹و۲۷و۲۸). Melissa و Yao دریافتند که داشتن نگرانی در رسیدن به اهداف منجر به کاهش اعتماد در توانایی‌های فرد یا کاهش خودکارآمدی تحصیلی فرد در تکمیل موفقیت‌آمیز وظایف تحصیلی می‌شود(۲۹). Burka بیان کرد که تعویق کنندگان تحصیلی اغلب زمان مورد نیاز برای ادغام و ارزشیابی اطلاعات را تخمین می‌زنند(۳۰) ، در حالی که Ferrari بیان کرد که دانشجویان به دلیل اعتماد به نفس پایین قادر به تکمیل فعالیت‌ها نیستند و از سطوح پایینی از خودکارآمدی برخوردار هستند(۸).

یافته‌های مطالعه Schiming نشان داد که دانشجویانی که معدل بالایی دارند کم‌تر تعویق می‌کنند، وی اظهار می‌دارد که شاید این امر به این دلیل باشد که دانشجویان ضعیف تعویق را به عنوان ابزاری جهت عذرخواهی از عملکرد ضعیف تحصیلی به کار می‌برند و آن را تنبیهی برای

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

مشکلات تحصیلی خود می‌پندارند(۳۱). طبق یافته‌های Akinsola و همکاران زمانی که دانشجویان زمان را به دقت اداره کرده، آن را عنصری مهم و مفید در نظر گرفته و مرتب استفاده از زمان را مورد ملاحظه قرار داده و به تعدیل برسانند، تعویق تا کم‌ترین مقدار ممکن کاهش می‌یابد. از سوی دیگر دانشجویانی که زیاد تعویق می‌کنند، تمایلی ندارند که مطالعه جدی داشته باشند، بنابراین نمرات پایینی را کسب می‌کنند.

با توجه به این که زمان کافی برای پوشش دادن تمام جوانب مطالب درسی در کلاس وجود ندارد، شاید تعویق‌گران فرصتی برای تلاش در جهت یادگیری مطالب در خارج از محیط کلاس نداشته باشند؛ این مورد منجر به درک ضعیف مفاهیم شده و نمرات درسی دانشجویان را پایین می‌آورد(۱۰).

محققان دریافته‌اند که دانشجویانی که خودکارآمدی بالایی دارند از نظر تحصیلی موفق‌ترند(۳۲تا۳۷). نتیجه مطالعه Pajares نشان داد که خودکارآمدی بالا تأثیر مثبتی بر انگیزه دانشجویان دارد و افراد دارای باورهای خودکارآمدی قوی در جهت انجام تکالیف سعی بیش‌تری نموده و زمان بیش‌تری را صرف کار خود می‌کنند تا بتوانند نمرات بهتری را کسب نمایند(۱٤).

لازم به ذکر می‌باشد که این پژوهش در دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام گردیده و نتیجه گیری در این خصوص نیاز به انجام پژوهش در سایر رشته‌های علوم پزشکی و دانشگاه‌های مختلف کشور می باشد.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این مطالعه می‌تواند به دلیل توجه به تعویق آکادمیک، خودکارآمدی و موفقیت تحصیلی دانشجویان، مهم باشد و پیشنهاد می‌شود که کاربرد آن در امور آموزشی و مشورتی مد نظر قرار داده شود. در همین راستا نیاز به سنجش خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان وجود دارد تا در صورت تشخیص سطوح پایین خودکارآمدی، اقدامات لازم برای بهبود و افزایش آن گرفته شود تا دانشجویان بتوانند موفقیت‌های خود را به تلاش‌ها و توانایی‌هایشان ارتباط دهند. از طرف دیگر پیشنهاد می‌شود علل تعویق آکادمیک در میان دانشجویان بررسی و برنامه‌هایی برای کاهش آن در نظر گرفته شود.

قدردانی

این مقاله حاصل بخشی از نتایج پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران سال ۱۳۹۱ است که با حمایت دانشگاه علوم پزشکی تهران اجرا شده است. پژوهشگران از مسؤولان آموزش دانشکده پرستاری و مامایی تهران به خاطر همکاری صادقانه جهت دسترسی به آمار و نمونه‌های مورد پژوهش کمال سپاس و قدردانی را دارند. در پایان از دانشجویان پرستاری که با شرکت خود در این پژوهش و تکمیل پرسش‌نامه‌ها به دست‌یابی به اهداف این مطالعه کمک به سزایی نمودند، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

1. Bairami m. [The effect of time management manners on public health and educational success]. Proceeding of the 4th National Conference on Student Mental Health; 2008 May 22-23; shiraz, Shiraz University,Iran.. [Persian]
2. Sokolowska J. Behavioral, affective, cognitive, and motivational dimensions of academic procrastination among community college students: AQ methodology approach [Dissertation]. DigitalResearch@fordham ;2009. [citd 2014 Feb 24]. available from: http://fordham. bepress. com/dissertations/AAI3361366/
3. Ariely D, Wertenbroch K. Procrastination, deadlines, and performance: Self-control by precommitment.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

Psychological Science. 2002; 13(3): 219-224.
4. Schraw G, Wadkins T, Olafson L. Doing the things we do: A grounded theory of academic procrastination. Journal of Educational Psychology. 2007; 99(1): 12-25.
5. Ferrari JR. Procrastination as Self-regulation Failure of Performance: Effects of Cognitive Load, Self Awareness and Time Limits on Working Best Under Pressure. European Journal of Personality. 2001; 15(5): 291-406.
6. Quad R. Overcoming procrastination; 2006. [citd 2009 Agu 26]. Available from: http://ub-counseling. buffalo. edu/stressprocrast. php
7. McKenzie K, Schweitzer R. Who succeeds in university? Factors predicting academic performance in first year Australian university students. High Educ Res Dev. 2001; 20(1): 21-33.
8. Ferrari JR. Trait procrastination in academic settings: An overview of students who engage in task delays. In: Schowuenburg HC, Lay C, Pychyl TA,Ferrari JR, editors. Counseling the procrastinator in academic settings. Washington DC: American Psychological Association; 2004:19-28.
9. Seo EH. The relationship among procrastination, flow, and academic achievement. Social Behavior & Personality: An International Journal. 2011; 39(2): 209-218.
10. Akinsola MK, Tella A,Tella A. Correlates of academic procrastination and mathematics achievement of university undergraduate students. Eurasia Journal of Mathematics, Science & Technology. 2007; 3(4): 363-370.
11. Popoola BI. A Study of Procrastinatory Behaviour and Academic Performance of Undergraduate Students in South Western Nigeria. J Soc Sci. 2005; 11(3): 215-218.
12. Rosário P1, Costa M, Núñez JC, González-Pienda J, Solano P, Valle A. Academic procrastination: associations with personal, school, and family variables. Span J Psychol. 2009; 12(1): 118-27.
13. Bikmaz F. Self-efficacy beliefs. In: Kuzgun & Deryakulu, editors. Individual Differences in education. Ankara: Nobel Publisher; 2004: 289-314.
14. Pajares F. Gender and perceived self- efficacy in self regulated learning. Theory into practice. 2002; 41(2): 116-125.
15. Dykeman C, Wood C, Ingram M, Gitelman A, Mandsager N, Chen M, et al. Career development Interventions academic self-efficacy and motivation: A pilot study. National Dissemination for Career and Technical Education,University of Minnesto; 2003. [citd 2014 Feb 24]. available from: http://136. 165. 122. 102/UserFiles/File/pubs/Career_Dev_Dykeman. pdf
16. Bandura A. Adolescent development from and agnatic perspective. In: Pajares F, Urdan T, editors. Self-efficacy beliefs of Adolescent. Charlotte: IAP; 2006:143-146.
17. Steel P. The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. Psychol Bull. 2007; 133(1): 65-94.
18. Tan CX, Ang RP, Klassen RM, Yeo LS, Wong IYF, Huan VS, et al. Correlates of academic procrastination and students' grade goals. Current Psychology. 2008; 27(2): 135-134.
19. Chow HPH. Procrastination among undergraduate students: effects of emotional intelligence, school life, self-evaluation, and self-efficacy. Alberta Journal of Educational Research. 2011; 57(2): 234-240.
20. Sirin EF. Academic procrastination among undergraduates attending school of physical education and sports: role of general procrastination, academic motivation and academic self-efficacy. Educational Research and Reviews. 2011; 6(5): 447-455.
21. Solomon JL, Rothblum ED. Academic procrastination: Frequency And cognitive-behavioral correlates. Journal of Counseling Psychology. 1984; 31(4): 503-509.
22. Davidson WB, Beck HP, Silver CN. Development and validation of scores on measure of six academic orientations in college students. Educational and Psychological Measurement. 1999; 59(4): 678-693.
23. Ozer BU1, Demir A, Ferrari JR. Exploring academic procrastination among Turkish students: possible gender differences in prevalence and reasons. J Soc Psychol. 2009; 149(2): 241-257.
24. Jackson C. "Laddishness" as a self- worth protection strategy. Gender and Education. 2002; 14(1): 37-51.
25. Ozer UB. A cross sectional study on procrastination: who procrastinate more?. International Conference on Education Research and Innovation. 2011; 18: 34-37.
26. Onwuegbuzie AJ. Academic Procrastination and Statistics Anxiety. Assessment & Evaluation in Higher Education. 2004; 29(1): 3-19.
27. Seo EH. Self-efficacy as a mediator in the relationship between self-oriented perfectionism and academic

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

procrastination. Social Behavior and Personality: an international journal. 2008; 36(6): 753-764.
28. Klassen RM, Krawchuk LL, Rajani S. Academic procrastination of undergraduates: Low self-efficacy to self-regulate predicts higher levels of procrastination. Contemporary Educational Psychology. 2008; 33(4): 915-931.
29. Melissa P, Yao MA. An exploring of multidimentional perfectionism, academic self efficacy, procrastination frequency, and Asian American cultural values in Asian American university students [dissertation]. Columbus, Ohio: The Ohio State University; 2009.
30. Burka JB, Yuen LM. Procrastination: Why you do it, what to do about it. 2 nd ed. Massachusetts: Da Capo Lifelong Books; 2008
31. Schiming CR. Patterns of homework initiation for web-based activities in economics: A study of academic procrastination. Journal for Economic Educators; 2012, 12(1),pp. 13-25.
32. Sepehrian Azar F. Self-Efficacy, achievement motivation and academic procrastination az predictors of academic achievement in pre-college students. Proceedings of the Global Summit on Education; 2013 March 11-12; Kuala Lumpur: 173-178.
33. Tenaw AY. Relationship between self-efficacy, academic achievement and gender in analytical chemistry at Debre Markos college of teacher education. AJCE. 2013; 3(1): 3-28.
34. Javanmard A, Hoshmandja M, Ahmadzade L. Investigating the relationship between self efficacy, cognitive and metacognitive strategies and academic self handicapping with academic achievement in male high school students in tribes of Fars province. J Life Sci Biomed. 2012; 3(1): 27-34.
35. Tella A, Tella A, Adeniyi O. Locus of control, interest in schooling and self-efficacy az predictors of academic achievement among junior secondary school students in Osun State, Nigeria. New Horizons in Education. 2011; 59(1): 25-37.
36. Abedini Y, Bagherian R, Kadkhodaei M. [Investigating the relationship among motivational beliefs, cognitive and metacognitive strategies, and academic achievement: Testing alternative models]. Advances in Cognitive Science. 2010; 12(3): 34-48. [Persian]
37. Valle A, Núñez JC, Cabanach RG, González-Pienda JA, Rodríguez S, Rosário P,et al. Academic goals and learning quality in higher education students. Span J Psychol; 2009; 12(1): 96-105.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]

The Relationship between Academic Procrastination, Academic Achievement, and Self-Efficacy in Nursing Students of Tehran University of Medical Sciences

Forough Rafii[1], Farzad Sarami Rasouli[2], Tahereh Najafi Ghezeljeh[3], Hamid Haghani[4]

Abstract

Introduction: *Most college students continuously procrastinate on academic tasks. Yet, those with higher levels of self-efficacy usually consider assignments as challenges to overcome. The aim of this study was to investigate the relationship between academic procrastination, academic achievement, and self-efficacy in nursing students of Tehran University of Medical Sciences.*

Methods: *This cross-sectional correlation study was performed on a sample of undergraduate nursing students on semesters 3 to 6 and graduate nursing students on semesters 2 and 4 who were selected through modified cluster sampling method. Data was collected through questionnaires of procrastination assessment student scale, academic self-efficacy scale and academic achievement (grade point averages of preceding semesters). Data was analyzed using descriptive and inferential statistics (Pearson correlation, ANOVA, and t-test).*

Results: *There was a significant inverse linear relationship between self-efficacy and academic procrastination achievement in nursing students ($p<0.001$) so that if the academic procrastination increased, academic achievement and self-efficacy would decrease and if the academic self-efficacy increased, academic achievement would increase. Among the demographic variables, gender was more associated with academic procrastination and academic self-efficacy while age was more associated with academic achievement.*

Conclusion: *Considering the finding that increase in academic procrastination will decrease academic achievement and self-efficacy, complementary studies are needed to investigate causes of academic procrastination and ways to improve academic achievement and self-efficacy.*

Keywords: Academic procrastination, academic achievement, academic self-efficacy, nursing student.

Addresses:

[1] Associate Professor, Department of Medical and Surgical Nursing, School of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email: frafii@tums.ac.ir

[2] (✉) M.Sc. in Nursing, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email: sarami_f@yahoo.com

[3] Assistant Professor, Department of Medical and Surgical Nursing, School of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email:najafi_t@tums.ac.ir

[4] Instructor, Department of Biostatistics, School of Management and Information Technology, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email:haghani511@yahoo.com

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-11-01]